

En generös donation

"Huvudfelet med all hittillsvarande materialism är att tinget, verkligheten, det sinnliga endast uppfattas som ett föremål för betraktande, inte som en sinnlig mänsklig aktivitet, inte subjektivt. Därav kommer det sig att, i motsats till materialismen, den aktiva sidan utvecklades abstrakt av idealismen..."

K. Marx 1845

Hos Marx första feurbachtes finner vi bl a svaret på den eviga frågan varför det är knäppskallar och fanatiker som driver världen framåt, varför det är de korkade och framfusiga pojkarna som dansar bort med de vackraste flickorna medan vi andra sitter kvar i ett hörn och lägger upp en femårsplan för deras erövring.

Världen klarar sig inte utan fantasier och idealister och om den går under så är det också på grund av dem. Skall man tro skrattnet på www så lever en av dem i Bredaryd utanför Jönköping och heter Ottosson. Hans liv är att gräva upp saker i sin trädgård och skicka dem till Naturhistoriska Museet, märkta med vetenskapliga beteckningar. Han insisterar på att de är arkeologiska/paleontologiska fynd av stor vikt.

Hur som helst följer nedan ett brev som Naturhistoriska Museet skickat som svar på en av Ottossons försändelser.

Om vi trott att Ottosson verkligen existerade hade vi inte tryckt av brevet. Om Ottosson i Bredaryd verkligen existerar så står han i varje fall inte i telefonkatalogen. Och framför allt tycker vi att museiintendentens svarsbrev är alltför osannolikt fyndigt för att vara äkta.

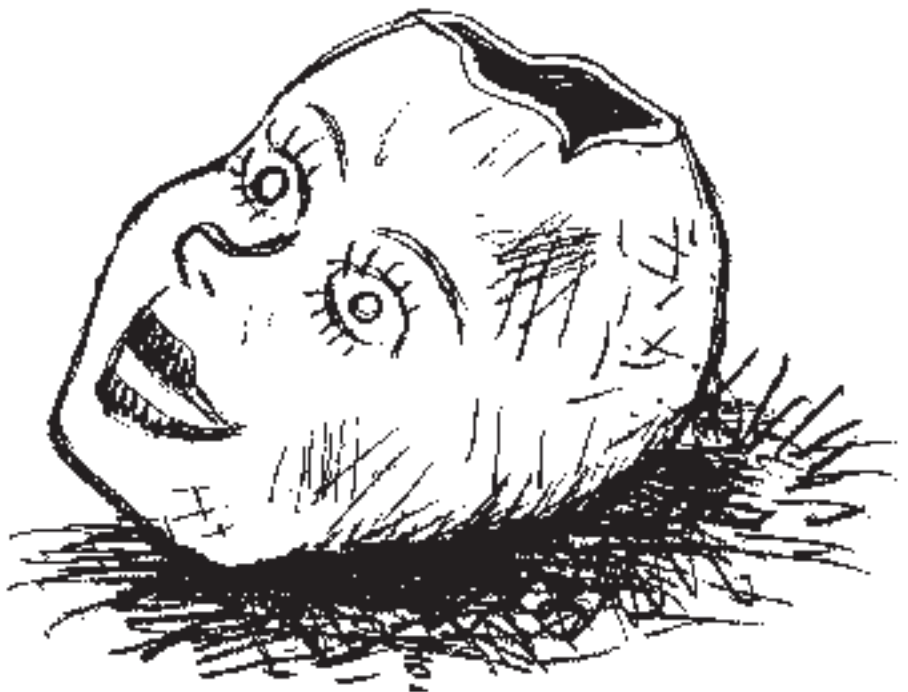
Om vi däremot varit förvissade om att han inte skulle ha kunnat existera så hade vi också avstått från publicering. Men världen vimlar av Ottosöner, vilket alla museiintendenter och Patentverk kan intyga. Världen skulle definitivt vara fattigare utan dem. Om Noaks Ark eller Atlantis en gång verkligen återfinnes så kan det vara en av dem som står för bragden.

Och hade vi inte alla en liten Ottosson inom oss så skulle vi väl inte orka stiga upp på morgonen.

Naturhistoriska Museet
Slottskogen
Box 7283
402 35 GÖTEBORG

Bäste Herr Ottosson:

Vi tackar Er för Ert senaste bidrag till Museets samlingar, märkt "93211-D, lager sju, vid torkställningens västra stolpe. Hominidkranium". Vi har på exemplaret genomfört noggranna och detaljerade undersökningar, och måste tyvärr informera Er om att vi inte delar Er teori att exemplaret innebär slutgiltiga bevis för närvaron av förhistoriska människor i Småland för över två miljoner år sedan. Snarare verkar det som att Ert fynd är ett huvud från en Barbiedocka. En av våra anställda, som har egna barn, har framlagt teorin att dockan är av typen "Malibu Barbie". Det framstår som uppenbart att Ni har ägnat mycket tid och tankeverksamhet åt analysen av Ert fynd, och Ni kan vara säkra på att de av oss som är bekanta med Ert tidigare arbete inom området, avskydde att komma till en slutsats som

inte överensstämde med Er teori. Vi anser dock att Ert fynd har ett antal attribut vilka eventuellt borde gett Er en aning om dess moderna ursprung:

1) Exemplarets beståndsmaterial är formad polystyrenplast. Förhistoriska humanoida kvarlevor består typiskt av fossiliserad benvävnad.

2) Kraniekapaciteten hos exemplaret är ungefär 9 kubikcentimeter, vilket ligger väl under gränsvärdet för de tidigaste identifierade proto-humanoiderna.

3) Tandavtrycken som klart framträder på skallen visar större överensstämmelse med det av en vanlig tamhund än med det från de människoätande Plioceniska musslor som Ni spekulerar levde i våtmarkerna vid den tiden.

Detta senare fynd har absolut gett upphov till en av de mest intrikata hypoteser Ni har delgett oss under Ert samarbete med detta museum, men tyvärr verkar bevisen mot denna hypotes väga mycket tungt. Utan att alltför mycket gå in på detaljer kan vi säga att:

A) Exemplaret verkar vara ett Barbichuvud som en hund har tuggat på.

B) Musslor har inga tänder.

Det är med melankoliskt sinne vi måste neka till Ert förslag att exemplaret bör testas med kol 14-metoden. Detta beslut beror delvis på den arbetsbörda som normalt tynger vårt laboratorium, och delvis på kol 14-metodens ökända osäkerhet i att tidsbestämma fynd av lägre ålder. Så vitt vi har kunnat utröna tillverkades Barbiedockor först 1956 e.Kr., och test med kol 14-metoden skulle högst sannolikt ge mycket felaktiga resultat med dylikt råmaterial.

Tyvärr tvingas vi även säga nej till Ert önskemål att exemplaret ges det vetenskapliga namnet *Australopithecus Spiff-arino* till Statens Filogeniska Förening. Personligen skydde jag, som en av många, inga vedermödor i min kamp för att Er föreslagna taxonomi skulle godtas, men tvingades slutligen se Ert förslag röstas ned på grund av att Ert förslag var i talspråk och dessutom inte följde korrekt latinsk grammatik. Dock emottar vi gladeligen Er generösa donation av exemplaret till museet.

Trots att det utan tvivel inte är ett fossil av en humanoid varelse, är det, oemotsägligen, ytterligare ett fantastiskt exempel på det omfattande arbete Ni ackumulerat här, uppenbarligen utan större ansträngning. Det kanske kan glädja Er att vår direktör har dedikerat en särskild hylla på sitt kontor till en utställning av Era samlade fynd, och hela institutionen spekulerar dagligen över vad Ni kommer att finna nästa gång Ni besöker utgrävningen Ni har i Er bakgård.

Vi ser med spänning fram emot den resa till vårt lands andra stad Ni föreslog i Ert senaste brev, och ett antal av oss utövar påtryckningar på vår direktör för att han skall avsätta pengar från vår budget till att betala för sagda resa. Vi är särskilt intresserade av att höra Er utveckla Er teori rörande den transpositionerande fillimitationen av järnjoner i en strukturmatriks som gör att det fantastiska exemplaret av ett lärben från en mycket ung *Tyrannosaurus Rex* Ni nyligen funnit, antar formen av en rostig 9-mm skiftnyckel.

Göteborg, dag som ovan

N.N.